האומר 'ערכי עלי' או 'ערך פלוני עלי' צריך לשלם להקדש לפי גיל ומין הנערך, הסכום הקצוב הנמוך ביותר הוא 3 שקלים בעבור נקבה מבת חודש עד חמש שנים, הסכום הגבוה ביותר הוא 50 שקלים בעבור זכר מגיל עשרים עד גיל שישים, אם אין למעריך כסף לשלם את כל הערך שנדר, הכהן קוצב לו סכום נמוך שכתוב "**ואם מך הוא מערכך, והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן, על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן**", ר"מ סבר שפוסקים לכל העניים סלע אחד שכתוב "**וכל ערכך יהיה בשקל הקדש**", וחכמים אמרו שהמינימום הוא סלע אבל אם יש לו 5 סלעים מחייבים אותו 5 סלעים שכך משמע מהלשון 'תשיג יד', המשנה סתמה בלשונה כדעת חכמים. עני ששילם את נדרו כעני ואח"כ העשיר פטור, אבל אם לא שילם את כל נדרו והעשיר צריך לשלם כעשיר.

רב אדא בר אהבה אמר שלשיטת חכמים אדם שהיה ברשותו 5 סלעים והעריך פעמיים, אם קודם שילם 4 סלעים לערך השני ואח"כ שילם סלע לערך הראשון, יצא ידי חובת שניהם, שהרי בתשלום הערך השני שילם כפי 'הישג ידו' שכל מעותיו משועבדים לערך הראשון ודינו כבעל חוב מאוחר שקדם וגבה שמה שגבה גבה, ובשעת תשלום הערך הראשון שילם את כל מה שנשאר לו. אבל אם קודם שילם 4 סלעים לערך הראשון ואח"כ שילם סלע לערך השני, לא יצא ידי חובת הערך הראשון שהיה צריך לשלם את כל ה-5 סלעים שברשותו, ויצא ידי חובת הערך השני ששילם כל מה שהיה לו. והסתפק ראב"א אם היו בידו 5 סלעים ואמר שני ערכי עלי בבת אחת, האם נתפסים כאחד ונותן 2.5 סלעים לכל ערך, או שהיות שיש ברשותו 5 סלעים מתחייב את כולם לערך אחד ונשאר חייב את הערך השני. תיקו.

אשה שראתה דם בפעם הראשונה בחייה, נחשבת לנדה לשבעה ימים כולל היום שראתה דם, בין אם ראתה דם שוב בימים אלו ובין אם לא ראתה שוב, אם פסק הדם ביום השביעי טובלת בלילה וטהורה. לאחר שבעת ימי הנידה ישנם אחד עשר ימי זיבה, בימים אלו אם אשה רואה דם פעם אחת או פעמיים צריכה לשמור יום אחד של נקיות וטובלת וטהורה, יוצא דופן הוא היום ה-יא' שאם ראתה בו דם לא צריכה לשמור יום נקיות לאחריו, לאחר סיום יא' ימי הזיבה אם האשה ראתה דם מתחילים שוב ימי נידה, נמצא שבין תחילת נדה לתחילת נדה הבאה יש לכל הפחות 18 ימים (7 נידה, 11 זיבה). דין מיוחד בימי הזיבה הוא שאם ראתה דם ג' ימים ברצף, נחשבת זבה גדולה ואינה נטהרת עד שתשמור ז' ימים נקיים ואינה מתחילה את ימי נידתה עד שתשמור ז' ימים נקיים.

אשה שראתה דם ולא יודעת האם הוא דם נידה או דם זיבה, צריכה להחמיר שמא היא נידה וטמאה 7 ימים, ואם ראתה דם ג' ימים רצופים צריכה להחמיר שמא היא זבה ואינה טהורה עד שתשמור 7 נקיים. אשה זו אינה יוצאת מספיקה אלא אם סופרת בין 7 ל 17 ימים נקיים, תלוי כמה ימים ראתה דם, ואז בראיה הבאה היא בוודאי נידה ולא חוששת לזיבה. אם ראתה דם יום אחד, חוששים שמא הוא היום הראשון לנידתה, ורק אם שמרה 17 נקיים בוודאי עברו ימי נידתה וימי זיבתה ואם ראתה שוב דם תדע בוודאות שהיא נידה, אבל אם ראתה דם בתוך אותם 17 ימים כגון שראתה ביום ה 17 יתכן שהדם הראשון היה דם נידה והדם

השני הוא ביום היא' לזיבתה, ויתכן שהדם הראשון הוא דם זיבה והדם השני הוא דם נידה. וכן אם ראתה דם יומיים או שלושה צריכה להמתין 17 ימים, משום שחוששים שהיום האחרון שראתה בו דם, הוא היום הראשון לנידתה, וצריכה לשמור 17 ימים נקיים שאחריהם אם תראה דם תהיה בוודאי נידה, אבל אם ראתה דם קודם לכן חוששים שמא היא זבה ושמא היא נידה. אם ראתה דם 4 ימים רצופים, אינה צריכה לשמור אלא 16 ימים נקיים, שחוששים שמא שני הימים הראשונים היו בימי הזיבה, ושני הימים האחרונים הם הימים הראשונים לנידתה וצריכה להמתין עוד 5 ימים לנידתה, ועוד 11 ימים לזובה, ואם ראתה ביום ה17 היא בוודאי נידה, שהרי אם שלושת הימים הראשונים היו בימי זיבתה לא נטהרה מזיבתה וגם היום הרביעי הוא זיבה, ועכשיו הוא דם נידה. וכן אם ראתה 5 ימים צריכה לספור 15 ימים נקיים, משום שחוששים שהיומיים הראשונים הם ימי זיבתה, ומתחילה ספירת 18 ימים לנידתה וזיבתה מהיום השלישי. אם ראתה 6 ממתינה 14. ראתה 7 ממתינה 13. ראתה 8 ממתינה 12. ראתה 9 ממתינה 11. ראתה 10 ממתינה 10. ראתה 11 ממתינה 9. ראתה 12 ממתינה 8. ראתה 13 ממתינה 7, שגם אם נחשוש ששני הימים הראשונים הם ימי זיבה, לאחר מכן 7 ימי נידה, וראתה עוד 4 ימים בימי זיבתה ונהייתה זבה גדולה, אם ממתינה 7 ימים לאחר מכן נהיית טהורה ומסתיימים ימי הזיבה ואם ראתה דם לאחר מכן בוודאי היא נידה. וכן אם ראתה 14 ימים רצוף או יותר צריכה תמיד להמתין 7 ימים ואם ראתה לאחר מכן היא נידה.

כל הספקות שראו שלשה ימים רצופים דם או יותר עד 11 ימים, צריכות להביא קרבן זבה שהוא עולה וחטאת מספק, קרבן החטאת אינו נאכל שמא הוא חולין והיות שנמלק הוא נבילה, אשה שראתה דם 12 ימים רצוף או יותר שבוודאי הייתה זבה חטאתה נאכלת לכהנים, שהרי גם אם היה בתוכם 7 ימי נידה, היה לפניהם או אחריהם רצף של 3 ימי זיבה.

כאשר כהן לא קובע על נגע צרעת שהוא 'מוחלט', אלא משאיר אותו לבדיקה נוספת נחשב נגע 'מוסגר'. אין הסגרה פחות משבוע, והוא בנגעי אדם שחין ומכווה שאם נשאר כמו שהוא טהור, ואם גדל או שנראה בו שיער לבן טמא. אין הסגרה יותר מג' שבועות, והוא בנגעי בתים שהכהן מסגיר לשבוע אחד, לאחר מכן אם נשאר אותו דבר מסגירו לשבוע שני, אם בסוף שבוע זה נשאר אותו דבר או שפשה חולצים את האבנים ומביאים אבנים אחרות וטחים אותן ומסגירים את הבית לשבוע שלישי אם שב הנגע טעון נתיצה ואם לא שב הנגע נטהר על ידי ציפורים. רב פפא דרש את הפסוק "**צדקתך כהררי אל, משפטיך תהום רבה**" 'צדקתך' אלו נגעי אדם שמתבררים בשבוע אחד, 'משפטיך' הם נגעי בתים שלפעמים אין דינם נגמר עד ג' שבועות. בפשוטו של הכתוב רבה דרש 'צדקתך' של הקב"ה על שמסתיר את העוונות על ידי 'משפטיך תהום רבה' כשיטת ר"א שהקב"ה כובש העוונות, רב יהודה דרש אלמלא 'צדקתך' שהקב"ה נושא ומרים את כף העוונות למעלה כאילו היא קלה, מי יוכל לעמוד בפני 'משפטיך תהום רבה' וכשיטת ריב"ח שאמר שהקב"ה נושא את כף העוונות.